

# Ιστορία (αντ)εξουσίας

Ο γνωστός στην Ελλάδα Ζουλφί Λιβανελί μιλά στα παιδιά για την εξουσία και την αντίσταση



**Τα παιδιά του τελευταίου νησιού**  
**Ζουλφί Λιβανελί**  
 Ηλικία 10+

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ**  
 Πατάκη  
**ISBN:**  
 978-960-16-6917-5  
**ΣΕΛ.:** 178  
**ΤΙΜΗ:** €8,70

## Παρουσίαση

### Αφροδίτη Ερμιδία

#### ● Εν συντομία

Ενα νησί με φιλήσυχους κατοίκους χωρίς καμία μορφή εξουσίας καταστρέφεται με την έλευση ενός δικτάτορα. Θα καταφέρουν να του αντισταθούν οι κάτοικοί του;

#### ● Γιατί ενδιαφέρει

Μπορεί να φαίνεται δύσκολο να εξηγήσεις σε παιδιά μικρής ηλικίας τι σημαίνει αυθαίρετη εξουσία και με ποιον τρόπο αντιμετωπίζεται από τον λαό. Ομμως ο Λιβανελί το επιτυγχάνει πλήρως με τρόπο απλό και κατανοητό.

Ενα ορφανό από πατέρα αγόρι ζει μαζί με τη μητέρα του στο ειδυλλιακό Τελευταίο Νησί. Ενώ η υπόλοιπη χώρα ταλανίζεται από τη βία και τα οικολογικά προβλήματα, στο νησί επικρατεί γαλήνη. Μια ημέρα πηγαίνει να εγκατασταθεί στο νησί τους ο πρόεδρος της χώρας, ο οποίος, αφού τη διοίκησε ως δικτάτορας, αποφασίζει να αποσυρθεί σε αυτό το παρθένο μέρος.

Συνεχίζει όμως και εκεί την ίδια τακτική: χωρίς καμία λογική δημιουργεί έναν ψεύτικο εχθρό που δεν είναι άλλος από τους γλάρους, οι οποίοι μέχρι τότε ζούσαν σε πλήρη αρμονία με τους κατοίκους του νησιού. Τους πείθει ότι πρέπει να

εξολοθρευτούν και τότε αρχίζει ο πόλεμος. Ο πρόεδρος έχει πετύχει το αποτέλεσμα που ήθελε: έχει μετατρέψει τον δικό του εχθρό σε κοινό εχθρό. Ομμως οι γλάροι αντιπνίθενται με όσα μέσα διαθέτουν.

Σταδιακά ο πρόεδρος μετατρέπει τον επίγειο παράδεισο σε κόλαση εκμεταλλεόμενος τις αδυναμίες των κατοίκων του νησιού, η κυριότερη από τις οποίες είναι η απουσία αντίδρασης απέναντι στον δυνάστη τους. Μάλιστα η μόνη φωνή της λογικής, ο συγγραφέας του νησιού, παραγκωνίζεται από τους συμπολίτες του και φυλακίζεται.

Μέσα από την αφήγηση ενός μικρού αγοριού ο Λιβανελί παρουσιάζει τον τρόπο με τον οποίο δομείται η εξουσία στην κοινωνία, πώς καθίσταται απαραίτητη και πώς διαστρεβλώνοντας κάθε αληθινή σχέση καταστρέφει τελικά τους ανθρώπους και τη φύση. Η μόνη ελπίδα είναι τα παιδιά (του νησιού).

«Το βιβλίο μιλά για έναν δικτάτορα που έκοψε όλα τα δέντρα σε ένα νησί που έμοιαζε με παράδεισο και η γαλήνη της μικρής κοινωνίας του νησιού, που βασιζόταν στον σεβασμό των ορίων μεταξύ ανθρώπου και οικοσυστήματος, ανατράπηκε. Και όλα αυτά από τον δικτάτορα που εκμεταλλεύτηκε τις αδυναμίες των ίδιων των κατοίκων του νησιού» είπε ο συγγραφέας στη διάρκεια της παρουσίας του στη 14η Διεθνή Εκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης.

